

INDEX

causit, sed qui recte et sapienter agendo κατορθῶται. Itaque et de iis dicitur, qui praeclaris artibus, virtutibus ornati sunt, III, 9, 15: θάνατος θεοφ, mors pulcherrima IV, 8, 3. Ern.

Θεραπεύειν Dii homines dicuntur, quando eorum curam gerunt I, 4, 10: homines Deos, quando eos cultu et veneratione prosequuntur II, 1, 28: τὴν γῆν, terram colere *ibid.* Ern. τὸς ἀρχοντας, magistratibus obedire II, 1, 12. 13.

Θερμηγὸς, qui quamcunque rem suscipere audet, homo calidus et temerarius I, 3, 9. Ern.

Θέρος, aestus I, 2, 1.

Θεωρία, legatio sacra IV, 8, 2: v. n. III, 3, 12.

Θήγειν ψυχὴν, animum alicuius incitare, acuere III, 3, 7. Ern.

Θηρῶν, de feminis libidinosi, quae viros venantur I, 2, 24: de amicis comparandis II, 6, 8. Ern.

Θήρατρον, quaecunque insidiae, quae bestiis capiendis struuntur II, 1, 4: Ern. rete III, 11, 7: cf. Perizon. ad Aelian. I, 1.

Θηρατικά τῶν φίλων, artes amicorum venandorum, h. e. reconciliandorum II, 6, 33.

Θίασος, coetus, societas II, 1, 31. Ern.

Θραυός, insolens I, 2, 59: temerarius v. n. I, 3, 9.

Θρυπτικός, delicatus, qui cultu utitur pretioso, molli, et ad ostentationem composito I, 2, 5. Ern.

Θυμοειδής, animosus, iracundus, de equis IV, 1, 3. Ern.

Θυρῶν, ianua munire I, 4, 6.

Θωρακοποιός, faber loricarius III, 10, 9.

I

Ἰδία, privatim, singulis hominibus, opp. τῇ πόλει I, 2, 63. Ern. opp. κοινῇ, II, 1, 12: quisque civium pro se III, 12, 5: ἰδίᾳ ἕκαστος, pro se quisque III, 3, 3: vt privatus IV, 4, 1: domi, cum familiaribus III, 7, 4.

Ἰδιότης, privatus, opp. τοῖς πεπολιτευμένοις: II, 6, 18. ἰδιῶται opp. ciuitatibus, et sunt tam privati quam magistratus: III, 7, 7. imperitus. Ern. v. n. III, 12, 5. 1.

Ἰδιωτικῶς ἔχειν τὸ σῶμα, v. n. *ibid.*

Ἰέναι, c. partic. de celeritate actionis v. n. III, 9, 9: ἐπὶ τινα, aggredi aliquem II, 6, 26.

Ἰθι δὴ, agendum III, 3, 3: III, 4, 7: IV, 2, 31: Ἰθι ἔν, age igitur I, 6, 4.

Ἰκανὸς μαθητής, discipulus artis peritus I, 2, 27.

Ἰλαδὸν, turmatim, b. e. copiosissime II, 1, 20.

Ἰππαρχέω, equitibus praesum III, 3, 1. ἰππαρχος, praefectus equitum *ibid.* τὸ ἰππικόν, res equestris III, 3, 2. Ern.

Ἰπποτοξόται, III, 3, 1. equites leuis armaturae, qui fundis scilicet, aut sagittis utuntur, quibus opponuntur ἰππεῖς ὀπλίται, qui graui armatura, gladio pulta et clypeo aliisque, utuntur. Ern.

Ἰσημι, IV, 2, 30. ὡς πάνυ μοι δοκεῖ, — ἔπως ἴσθι, scito, mihi plane esse persuasum. Ern.

Ἰστημι, aor. I. pondus explorare I, 1, 9. Ern.

Ἰϋγξ, v. n. III, 11, 17.

Ἰχνεύω, inuestigo III, 11, 9. E.

K

Καθαρότης, mundities II, 1, 22. *vid. not.*

Καθήκειν, pertinere, de loco III, 5, 25.

Καθίζειν εἰς, sedere apud IV, 2, 5. 1.

Καθιστάναί κλαίοντας, lacrimare facere II, 1, 12: *vide not.* καθεστῶτες νόμοι, leges receptae I, 2, 9: καθεστῶσα πολιτεία, forma ciuitatis stabilita *ibid.*

Καθορᾶν τι, intueri IV, 7, 7.

Καθυπέριτερος, superior, victor IV, 6, 14. Vocabulum poeticum!

Καθυπνῦν, dormire, quiescere II, 1, 30.

Καί,